

31972L0230

17.6.1972

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 139/28

A DOUA DIRECTIVĂ A CONSILIULUI
din 12 iunie 1972
privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind normele care
reglementează impozitul pe cifra de afaceri și accizele aplicabile traficului internațional
(72/230/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 99,

având în vedere Directiva Consiliului din 28 mai 1969 privind armonizarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind normele care reglementează impozitul pe cifra de afaceri și accizele, aplicabile traficului internațional ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul adunării,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social,

întrucât Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre din 22 martie 1971 privind realizarea în etape a uniunii monetare și economice în cadrul Comunității prevede în special o extindere gradată a scutirii de impozite acordată persoanelor individuale la traversarea frontierelor intracomunitare ⁽²⁾;

întrucât se cuvine ca traficul de călători între statele membre să fie facilitat prin intermediul unei creșteri a scutirii de impozitul pe cifra de afaceri și de accizele prevăzute în Directiva Consiliului din 28 mai 1969; întrucât, în acest scop și pentru a reduce controalele,

declarațiile pe care le vor face călătorii care traversează frontierele intracomunitare ar trebui simplificate dacă valoarea sau cantitățile bunurilor aflate în posesia lor nu depășesc valoarea scutită de drepturi vamale;

întrucât persoanele care au domiciliul în apropierea frontierelor intracomunitare și echipajul mijloacelor de transport utilizate în traficul internațional ar trebui să fie eligibile pentru anumite scutiri de impozit;

întrucât, având în vedere problemele tehnice care au apărut în urma aplicării articolului 6 din directiva menționată anterior, anumite probleme legate de scutirea de impozit la nivelul comerțului cu amănuntul trebuie rezolvate;

întrucât, având în vedere crearea progresivă a unei regiuni economice ale cărei caracteristici sunt similare cu acelea ale unei piețe interne cuprinzând întreaga Comunitate, statele membre vor trebui să abroge, în ceea ce privește comerțul intracomunitar, sistemele actuale care implică scutiri de taxă la export și aplicarea de taxe la import și, de asemenea, și scutirile de impozit pe cifra de afaceri și accize la nivelul comerțului cu amănuntul;

întrucât, totuși, abolirea completă a acestor scutiri de impozit poate fi realizată numai treptat; întrucât, ca primă etapă, trebuie prevăzute anumite norme comune, aplicabile persoanelor cu domiciliul în cadrul Comunității, referitoare la cazurile standard de scutire de impozite la nivelul comerțului cu amănuntul,

⁽¹⁾ JO L 133, 4.6.1969, p. 6.

⁽²⁾ JO C 28, 27.3.1971, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Articolul 2 din Directiva Consiliului din 28 mai 1969 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), cuvintele

„șaptezeci și cinci de unități de cont”

se înlocuiesc cu

„o sută douăzeci și cinci de unități de cont”;

(b) la alineatul (2), cuvintele

„douăzeci de unități de cont”

se înlocuiesc cu

„treizeci de unități de cont”;

(c) la alineatul (3), cuvintele

„șaptezeci și cinci de unități de cont”

se înlocuiesc cu

„o sută douăzeci și cinci de unități de cont”.

Articolul 2

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva Consiliului din 28 mai 1969 se înlocuiește după cum urmează:

„(1) Fără a aduce atingere prevederilor naționale aplicabile călătorilor al căror domiciliu este în afara Europei, fiecare stat membru stabilește următoarele limite cantitative pentru scutirile de la impozitul pe cifra de afaceri și accize pentru bunurile menționate în continuare:

	I Călătorie între țările terțe și Comunitate	II Călătorie între statele membre ale Comunității
(a) produse din tutun		
țigări	200	300
sau		
țigarete (trabucuri de maximum trei grame greutate fiecare)	100	150
sau		
trabucuri	50	75
sau		
tutun de fumat	250 g	400 g
(b) băuturi alcoolice		
— băuturi distilate și spirtoase de tărie alcoolică de peste 22°	1 sticlă standard (0,70-1 litru)	până la 1,5 litri
sau		
băuturi distilate, spirtoase și aperitive pe bază de vin sau alcool de până la 22°; vinuri spumante, vinuri alcoolizate	până la 2 litri	până la 3 litri
și		
— vinuri necarbonatate	până la 2 litri	până la 3 litri
(c) parfumuri	50 g	75 g
și		
ape de toaletă	¼ litri	¾ litri
(d) cafea	500 g	750 g
sau		
extracte și esențe de cafea	200 g	300 g
(e) ceai	100 g	150 g
sau		
extracte și esențe de ceai	40 g	60 g”

Articolul 3

Articolul 5 din Directiva Consiliului din 28 mai 1969 se înlocuiește cu următoarele alineate, iar fostele alineate (2) și (3) din respectivul articol se renumerează ca alineatele (6) și (7):

„(1) Statele membre pot reduce valoarea și/sau cantitatea bunurilor care pot fi importate în regim duty-free până la o zecime din valorile și/sau cantitățile prevăzute la articolul 2 și articolul 4 alineatul (1) coloana II, dacă respectivele bunuri sunt importate dintr-un alt stat membru, de către persoane cu domiciliul în zona de frontieră a statului importator sau a statului membru vecin, de către lucrătorii din zona de frontieră sau de către echipajul mijloacelor de transport utilizate în traficul internațional.

Totuși, valorile scutite de drepturi vamale în raport cu bunurile menționate în cele ce urmează pot fi următoarele:

(a) produse din tutun

țigări	40
sau	
țigarete (trabucuri de maximum trei grame greutate fiecare)	20
sau	
trabucuri	10
sau	
tutun de fumat	50 g

(b) băuturi alcoolice

— băuturi distilate și spirtoase de tărie alcoolică de peste 22°	0,25 litri
sau	
— băuturi distilate, spirtoase și aperitive pe bază de vin sau alcool de până la 22°;	0,50 litri
vinuri spumante, vinuri alcoolizate	
și	
— vinuri necarbonatate	0,50 litri

(2) Statele membre pot stabili limite inferioare pentru valoarea și/sau cantitatea de bunuri scutite de drepturi dacă sunt importate dintr-o țară terță de către persoane cu domiciliul în zona de frontieră, de către lucrători din zona de frontieră sau de către echipajul mijloacelor de transport utilizate în traficul dintre Comunitate și țările terțe.

(3) Statele membre pot stabili limite inferioare pentru valoarea și/sau cantitatea de bunuri scutite de drepturi care sunt importate dintr-un alt stat membru de către membri ai forțelor armate, inclusiv personalul civil, soții sau soțiile și copiii staționați într-un alt stat membru.

(4) Restricțiile prevăzute la alineatele (1) și (2) nu se aplică dacă persoanele în cauză fac dovada că merg dincolo de zona de frontieră sau că nu se întorc din zona de frontieră a statului membru vecin sau a unei țări terțe.

Aceste restricții se aplică totuși lucrătorilor din zona de frontieră sau echipajului mijloacelor de transport utilizate în traficul internațional dacă importă bunuri în timpul călătoriilor în interes de serviciu.

(5) În sensul alineatelor (1), (2) și (4):

- «zonă de frontieră» înseamnă zona în care, în zborul păsării, nu este mai mare de 15 km de la frontiera statului membru. Fiecare stat membru trebuie să includă în zona sa de frontieră circumscripțiile administrative locale de care ține teritoriul cuprins în interiorul zonei respective;
- «lucrător din zona de frontieră» înseamnă orice persoană ale cărei activități obișnuite cer deplasarea sa dincolo de frontieră în zilele de lucru.”

Articolul 4

Articolul 6 din Directiva Consiliului din 28 mai 1969 se modifică după cum urmează:

- (a) textul articolului în cauză devine alineatul (1) al aceleiași;
- (b) se adaugă următoarele alineate:

„(2) Fără a aduce atingere normelor privind vânzările în magazinele din aeroporturi aflate sub control vamal și la bordul avioanelor, statele membre pot, în ceea ce privește vânzările cu amănuntul, să autorizeze, în cazurile și în condițiile prevăzute la alineatele (3) și (4), scutirea de impozit pe cifra de afaceri pentru bunurile transportate în bagajul personal al călătorilor ce părăsesc un stat membru al Comunității. Nu poate fi acordată nici o scutire de impozit pentru accize.

(3) În ceea ce privește călătorii al căror domiciliu sau rezidență obișnuită se situează în afara Comunității, fiecare stat membru poate stabili limite și condiții de aplicare privind scutirea de taxe.

În ceea ce privește călătorii al căror domiciliu, rezidență obișnuită sau loc de muncă sunt situate într-un stat membru, pot fi scutite de taxe numai articolele individuale a căror valoare, inclusiv taxa, depășește suma prevăzută la articolul 2 alineatul (1).

Statele membre pot crește respectiva sumă. În plus, pot exclude rezidenții proprii de la beneficiul scutirii de taxe.

(4) Scutirea de taxe se aplică sub rezerva:

(a) în cazurile prevăzute la alineatul (3) primul paragraf, prezentării unei copii a facturii sau a altui document cu același rol ștampilat de vama statului membru exportator pentru a certifica exportul de bunuri;

(b) în cazurile prevăzute la alineatul (3) al doilea paragraf, prezentării unei copii a facturii sau altui document cu același rol ștampilat de vama statului membru în care se face importul final sau de o altă autoritate a statului membru competent în privința impozitului pe cifra de afaceri.

(5) În sensul prezentului articol:

— «domiciliu sau rezidență obișnuită» înseamnă locul înregistrat ca atare în pașaport, în cartea de identitate sau, în lipsa acestora, în alte documente de identitate pe care le recunoaște statul membru exportator;

— «articol» înseamnă un obiect sau grup de obiecte care constituie în mod normal un întreg.”

Articolul 5

Următorul articol se inserează după articolul 7 din Directiva Consiliului din 28 mai 1969:

„Articolul 7a

Statele membre adoptă, în cadrul traficului intracomunitar, măsurile necesare pentru a permite călătorilor să confirme în mod tacit sau printr-o declarație verbală simplă că se încadrează în limitele și condițiile stabilite cu privire la valorile scutite de drepturi vamale.”

Articolul 6

(1) Statele membre pun în aplicare măsurile necesare aducerii la îndeplinire a:

— articolelor 1, 2, 3 și 5 din prezenta directivă, până la 1 iulie 1972 cel târziu;

— articolului 4 din prezenta directivă, până la 1 ianuarie 1973 cel târziu.

(2) Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la măsurile pe care le adoptă în scopul punerii în aplicare a prezentei directive.

Comisia comunică celorlalte state membre respectivele informații.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 12 iunie 1972.

Pentru Consiliu

Președintele

J. DUPONG